

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	ผลการสอนเรื่องการป้องกันการติดเชื้อต่อความรู้และการปฏิบัติตัวของเด็กวัยเรียนที่ป่วยด้วยโรคมาเร็งเม็ดเลือดขาว หรือโรคมาเร็งต่อม้ามเหลือง		
ชื่อผู้เขียน	นางสาวพรรณิ บุญเป็ง		
พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต	สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก		
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประคิด	สุจฉายา	ประธานกรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราณวิไล	ชุ่มภิรมย์	กรรมการ
	รองศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร	ศรีสุพรรณ	กรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิมล	ธนาสุวรรณ	กรรมการ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาผลการสอนเรื่องการป้องกันการติดเชื้อต่อความรู้และการปฏิบัติตัวของเด็กวัยเรียน ที่ป่วยด้วยโรคมาเร็งเม็ดเลือดขาว หรือโรคมาเร็งต่อม้ามเหลือง โดยการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างคือเด็กวัยเรียนอายุ 6 - 12 ปี ทั้งเพศชายและหญิง ที่ป่วยด้วยโรคมาเร็งเม็ดเลือดขาวหรือโรคมาเร็งต่อม้ามเหลือง ซึ่งได้รับการรักษา ณ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จำนวน 15 คน

กลุ่มตัวอย่างได้รับการสอนจากผู้วิจัยเป็นรายบุคคล ตามแผนการสอน โดยมีหนังสือการตูนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสื่อประกอบการสอน เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบบันทึกข้อมูลส่วนตัว แบบทดสอบเพื่อวัดความรู้เรื่อง การป้องกันการติดเชื้อและแบบสอบถามเพื่อประเมินการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อ ซึ่งได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและหาความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเพื่อวัดความรู้เท่ากับ 0.87 และแบบสอบถามเพื่อประเมินการปฏิบัติตัวเท่ากับ 0.72

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลส่วนตัวนำมาแจกแจงความถี่และร้อยละ คำนวณความรู้วิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบไฟรต์แมนและสถิติเปรี๊ยะเทียบบุคคล ภายหลังการทดสอบไฟรต์แมน ส่วนคะแนนการปฏิบัติตัววิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบอันดับที่มีเครื่องหมายกำกับของวิลคอกซัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เด็กวัยเรียนที่ป่วยด้วยโรคมาเร็งเม็ดเลือดขาว หรือโรคมาเร็งต่อมน้ำเหลือง มีความรู้เพิ่มขึ้นภายหลังการสอนเรื่องการป้องกันการติดเชื้อ ทั้งหลังการสอนทันทีและหลังการสอนสองสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)
2. เด็กวัยเรียนที่ป่วยด้วยโรคมาเร็งเม็ดเลือดขาว หรือโรคมาเร็งต่อมน้ำเหลือง มีการปฏิบัติตัวดีขึ้นภายหลังการสอนสองสัปดาห์ เรื่องการป้องกันการติดเชื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

Thesis Title Effect of Teaching About Prevention of Infection on Knowledge and Practice in School-Age Children with Leukemia or Lymphoma

Author Miss Pannee Boonpeng

M.N.S. Maternal and Child Nursing

Examining Committee :

Assist. Prof. Dr. Prakin	Suchaxaya	Chairman
Assist. Prof. Wanvilai	Chumpirom	Member
Assoc. Prof. Dr. Wichit	Srisuphan	Member
Assist. Prof. Wimon	Tanasuwan	Member

Abstract

The purpose of this study was to study the effect of teaching about prevention of infection on knowledge and practice in school-age children with leukemia or lymphoma. Quasi-experiment research was implemented. The sample composed of 15 school-age children with leukemia or lymphoma who were hospitalized at Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital.

The researcher used teaching plan and comic book to teach individual sample about prevention of infection. Instruments were the demographic data form, the prevention of infection knowledge test, and the prevention of infection practice questionnaire. Content validity was done. Reliability of the knowledge test and the practice questionnaire were 0.87 and 0.72 respectively.

Demographic data were analyzed for frequency and percentage. The knowledge score was analyzed by using Friedman two-way analysis

of variance by rank and Post hoc comparison for the Friedman test. The practice score was analyzed by using Wilcoxon matched-pairs signed ranks test.

The results were as follow:

1. The school-age children with leukemia or lymphoma demonstrated statistically significant higher score on knowledge after teaching about prevention of infection immediately and two weeks than before teaching. ($p < .01$).
2. The school-age children with leukemia or lymphoma demonstrated statistically significant higher score on practice two weeks after teaching about prevention of infection than before teaching. ($p < .01$).